

Potřebuje ředitel ICT koordinátora?

duben 2011

Radek Maca

Obsah

Obsah	2
Anotace	2
Vize, poslání, strategie školy či školského zařízení	3
Škola není izolovaná soustava	3
Formy vzdělávání s využitím ICT	4
Služby ICT	5
Řešení realizace služeb ICT	6
Role lidí v oblasti rozvoje služeb ICT	7
Proces integrace služeb ICT	7
Personální zajištění služeb ICT	8
Role ředitele školy	9
Role správce sítě	10
Role učitele informatiky a výpočetní techniky	10
Role ICT koordinátora - metodika	11
Odměna a snížená míra vyučovací povinnosti	12
Závěr	12

Anotace

Škola funguje jako celek, všichni její zaměstnanci se podílí na výsledcích vzdělávacího procesu. Ředitel zpravidla řídí školu po liniích předmětových komisí, resp. provozů. Každá linie má své věcné úkoly, přesný harmonogram činností. Jednotlivé linie mají své specifické cíle, náplň činnosti a jsou řízeny svým "vedoucím". Ti se zúčastňují porad vedení a taktické plány rozpracovávají do operačních úkolů a kontrolují jejich plnění.

Škola však není manufaktura, v níž jsou strojově vykonávány přesně popsané a neměnné činnosti. Řada akcí vyžaduje zapojení nebo alespoň účast několika linií. Příkladem může být např. realizace soutěže (školního turnaje, ...), školní akademie (besídky pro rodiče, ...), vzdělávacích projektů (projektové výuky, ...), ale také **integrace ICT do života školy**.

Jakou roli budou hrát ve vaší škole ICT, závisí na všech jejich zaměstnancích, prim však vždy bude hrát ředitel školy. Ten totiž podle školského zákona zodpovídá za tvorbu a také realizaci školního vzdělávacího programu. A jsou-li služby ICT integrovány do jeho jednotlivých částí, pak celá škola i její okolí ví, jakou roli ICT ve škole hrají. Hlavním hnacím motorem, nikoliv však jedinou výkonnou jednotkou, je **ICT koordinátor**.

O tom, kde všude a jak může ICT koordinátor pomoci, najdete v tomto příspěvku a také ve stejnojmenné přednášce.

Vize, poslání, strategie školy či školského zařízení

Škola uskutečňuje vzdělávání podle vzdělávacích programů uvedených ve Školském zákoně. **Školské zařízení** poskytuje služby a vzdělávání, které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách nebo s ním přímo souvisejí, nebo zajišťuje ústavní a ochrannou výchovu anebo preventivně výchovnou péči. Školské zařízení uskutečňuje vzdělávání podle školního vzdělávacího programu.

Z pohledu školského zákona, resp. zákona o pedagogických pracovnících a všech vyhlášek na tyto zákony navázaných, je role ředitele dosti důkladně popsána.

Kdybychom však zůstali pouze u litery zákona, byly by všechny školy stejné. V praxi tomu tak není a ani být nemůže. Školy jsou v různých regionech s odlišnou komunitou, jinak rozvinutým průmyslem, zemědělstvím, resp. službami, navštěvují je žáci s různými zájmy i schopnostmi, vyučují na nich různí učitelé, zřizovatelé a přátelé školy jsou ke své škole jinak štedří, každou školu vede jiný ředitel.

Každý ředitel jde již do konkurzu s vlastními představami, které by chtěl realizovat. Po nástupu do funkce však musí své představy dát dohromady s představami zřizovatele, zpravidla reprezentovanými vzdělávacím záměrem kraje, požadavky rodičů, pedagogů, vytvořit strategii, která bude akceptovat zvláštnosti regionu, stav materiálního vybavení ve škole, schopnosti sboru. Vzniká tak **vize školy a její poslání**. Vize určuje cíl, k němuž instituce směřuje. Je odpovědí na otázku „Kým chceme být?“ Je tedy zásadně důležité, aby v rámci instituce byla shoda na odpovědi na tuto otázku. Společně sdílená vize umožňuje „táhnout za jeden provaz“ bez ohledu na to, kdo jaké postavení v organizaci zaujímá¹. Poslání určuje, **proč** organizace existuje, **co dělá a pro koho** to dělá. Někdy také zahrnuje popis, **jak** bude organizace dosahovat svého účelu existence, aby její poslání bylo jedinečné a odlišovalo je od konkurentů a podobných organizací. Viditelným odrazem vize a poslání má být **vizuální identita**.

Pro rozvoj tohoto jádra je dále nezbytné vytvořit **strategii**, neboť ta nám při konkrétní komunikaci poskytuje dlouhodobé vodítko pro určování priorit. Tuto strategii pak vykomunikuje s rodičovskou veřejností, spolupracujícími organizacemi a společně s kantory ji vtělí do **školního vzdělávacího programu**.

Hlavním posláním školy je připravit žáka na další život, ať již to bude jeho další studium nebo praxe. Na množství žáků a spokojenosti s výsledky vzdělávání závisí, dalo by se říci téměř přímo úměrně, existence školy.

Škola není izolovaná soustava.

Všechny vlivy na školu můžeme rozdělit na tři skupiny:

1. **vstupní informace** (představují základní kameny pro vzdělávání)
2. **informace o vzdělávání** (představují jednak obsah vzdělávání a jednak procesy realizace vzdělávání)
3. **výstupní informace** (představují výsledky vzdělávání, poskytují podklady pro autoevaluaci školy)

Hodnocení úspěšnosti školy vychází nejen z "absolutních" výsledků vzdělávání, tedy zjednodušeně řečeno kolik je vyznamenaných absolventů posledního ročníku, ale také z přidané hodnoty, kterou žáci získají od svého vstupu na školu. Pochopitelně existují i další kritéria hodnocení školy, např. jaké je klima ve škole, jestli dostatečně informuje veřejnost apod.

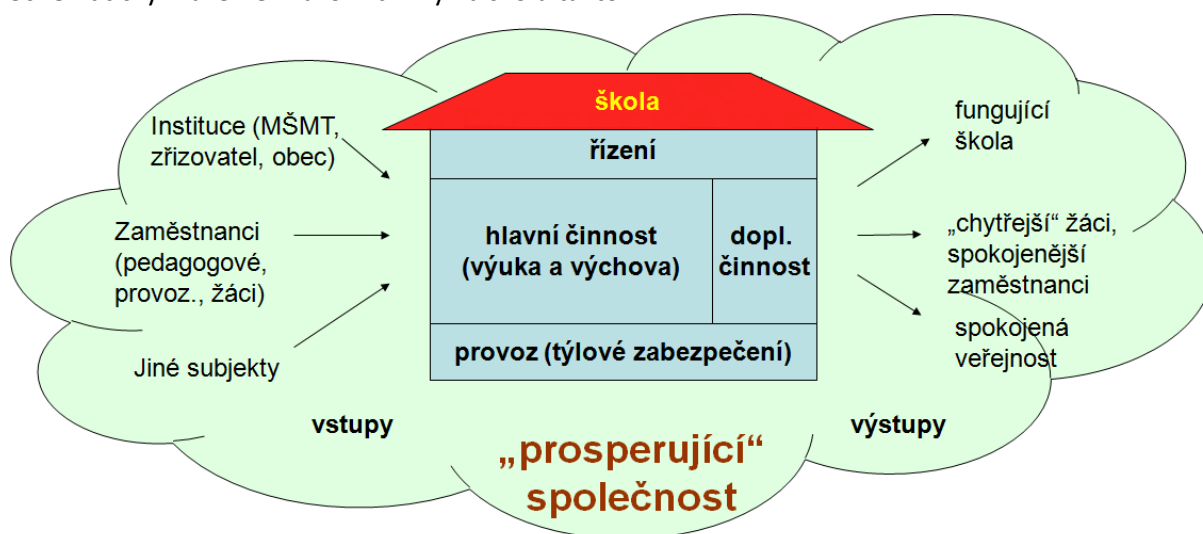
---

¹ Poutník přišel na veliké staveniště. Už se chýlilo k večeru a byl tam téměř sám. Zajímalo ho, co se to tam děje, a tak když uviděl kameníka, zeptal se ho, co dělá. „Nevidíš, tesám sloup,“ odsekl. Za chvíli si všiml sochaře a zeptal se ho také. „Tvořím sochu svatého Tomáše,“ odpověděl znaveně. Poutník zakroutil hlavou a šel dál a uviděl stařenku, která po řemeslnících uklízela. Zeptal se i jí, co dělá. „Stavím katedrálu pro slávu Boží,“ odpověděla mu s hrdostí v hlase. „Vida,“ řekl si poutník, „ne činnost sama, ale souvislost, příběh dává smysl.“

Podle Antoine de Saint Exupéryho

Všechny vlivy, resp. informace týkající se zajištění hlavní či vedlejší činnosti školy by měla škola nejen monitorovat, ale systematicky vyhledávat, zpracovávat a využívat k dalšímu rozvoji. Můžeme je nazvat "informace o vzdělávání" ve škole.

Schematicky můžeme znázornit vlivy na školu takto:

ICT by měly být využívány ve všech oblastech činností školy a to již ve fázi vstupu informací do školy, přes podporu realizace vzdělávání až po zpracování (analýzu) výstupních informací.

Formy vzdělávání s využitím ICT

Již v dobách, kdy se ve školách objevily 8-bitové mikropočítače se opět objevily nekritické úvahy o tom, že počítač je konečně ten správný nástroj, který umožní žákům učit se samostatně bez pomoci učitele. Realisté však zůstali na zemi a hledali cesty, jak by mohl počítač jednak pomoci učitelům a jednak žákovi.

Pro **podporu vyučování** může učitel používat počítač jako

- zdroj informací (zpravidla z databází, tabulek, map, hypertextů, encyklopedií, ...),
- pomůcku při výkladu (zpravidla obrázky, schémata, dynamické animace, simulace, interaktivní mapy, ...),
- nástroj ke zjišťování zpětné vazby (testovací programy, doplňovačky, rébusy, ...).

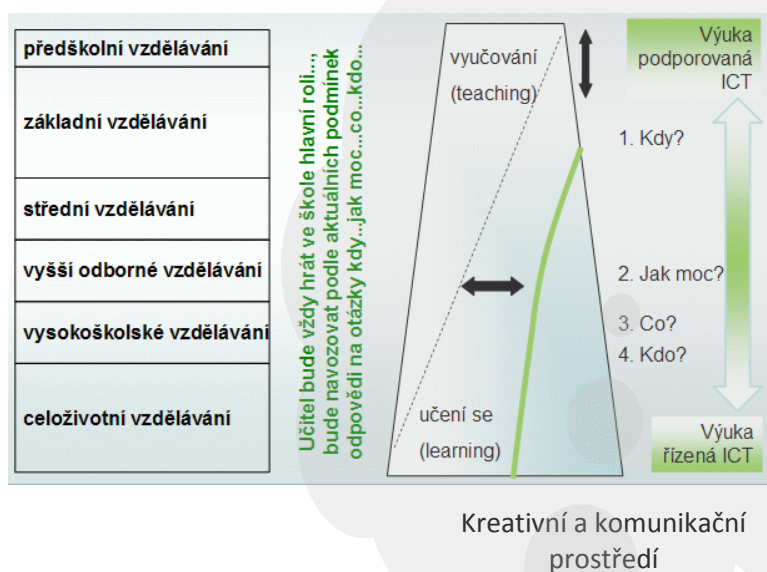
Pro **podporu učení** může žák (ale i učitel) používat počítač jako

- zdroj informací (www stránky, encyklopedie, slovníky, ...),
- elektronickou učebnici (web kurzy, výukové programy, elektronické příručky, webcasting, ...),
- "elektronického učitele" (e-learningové kurzy, ICR, elektronické konference, digitální hnízda a třídy...).
- prostředek pro tvorbu a sdílení svých prací (webové i lokální aplikace, datová úložiště, ...)
- prostředek pro komunikaci a třibení názorů (kolaborativní prostředí, sociální sítě, ...)

Jsou-li informace vhodně uspořádány, může se pak člověk učit i sám, resp. prostřednictvím elektronické komunikace s učitelem, tutorem, spolužáky, kamarády. Ať již se jedná o informace sloužící k podpoře výuky nebo k učení se, mluvíme o "**informacích pro vzdělávání**".

Pedagogové na jednotlivých úrovních vzdělávání využívají obě formy využívání ICT různě. Na nižším stupni dominuje podpora výuky, čím jsou žáci starší a schopnější samostatného učení se, tím více jsou využívány formy e-learningu.

Zjednodušeně můžeme formy využití ICT ve vzdělávání, resp. v učení znázornit takto:

Je na každém učiteli, potažmo škole, jaký poměr mezi počítačem podporovanou a řízenou výukou zvolí, kdy a jakým způsobem začne využívat ucelené elektronické výukové kurzy. Je na zvážení učitele, jestli se pustí i do tvorby takových výukových materiálů.

Důsledek:

ICT mohou sloužit jak učitelům k podpoře výuky - k vyučování, tak i žákům k samostudiu - k učení se. Při plánování služeb ICT je třeba počítat s oběma variantami vzdělávání.

Služby ICT

V každé škole se tedy pracuje jak s informacemi o vzdělávání, tak i pro vzdělávání. K jejich zpracování je třeba zajistit nejen včasný a rychlý přísun těchto informací, ale také jejich zpracování a následné využití. K zajištění všech etap práce s informacemi nestačí pouze počítač se základním programovým vybavením. Proto hovoříme o komplexu služeb ICT. Můžeme je zařadit do čtyř oblastí:

- výukové a informační elektronické zdroje (digitální obsah)
- přístup ke sdíleným zdrojům (připojení do internetu, případně jiných telekomunikačních sítí)
- kompetence pedagogických pracovníků v oblasti ICT (znalosti a dovednosti v oblasti využití ICT ve vzdělávání)
- infrastruktura (počítače a další periferní zařízení)

Při strategickém plánování rozvoje všech těchto oblastí musí mít ředitel na zřeteli dlouhodobé cíle školy, především v oblasti vzdělávání. Tomu musí podřídit rozvoj jednotlivých služeb. Proto je potřeba si nejprve stanovit a popsat všechny činnosti ve škole a k nim "realisticky" přiřadit jednotlivé služby ICT. To znamená říci si, jestli k realizaci té které činnosti je možné a hlavně vhodné použít některou ze služeb ICT.

Důsledek:

Umožnit zaměstnancům a žákům používat počítače nestačí. Je třeba systematicky přemýšlet o tocích dat či příkazů a zpětné vazbě v souvislosti se vzdělávacími cíli školy a personálním (znalostním) či technologickým vybavení školy.

Řešení realizace služeb ICT

Ve školách se zpravidla zaváděly ICT ve vlnách podle aktuálních finančních podmínek. Na jednotlivých školách tak vznikla řada dílčích, navzájem nepropojených řešení. Typickým příkladem jsou vzájemně oddělené **evidenční systémy** (žáků, pedagogů, majetku, financí (účetnictví), klasifikace), **weby škol** (s informačními, ale i výsledky vzdělávání či dílčími vzdělávacími informacemi) a **vzdělávací systémy** (zpravidla learning management systémy, systémy pro interaktivní formy výuky).

Nejdále jsou ve školách evidenční systémy, které vychází z téměř neměnné agendy škol.

S rozvojem internetu se na školách začaly vytvářet školní WWW stránky. Na spoustě škol jsou však informace na nich uvedené neaktuální. Zpravidla je to dáno tím, že jsou vytvářeny samostatně bez využití jedné databáze údajů. Informace jsou do školních webů nezdědko opisovány (kopírovány) a tím se stává tvorba rozsáhlejšího webu příliš pracná, čímž se neúměrně prodlužuje jeho aktualizace.

S rozvojem e-learningu a dalších online výukových metod začali někteří pedagogové tvořit vlastní digitální učební materiály a e-learningové kurzy. Na webech škol se čím dál častěji objevují learning management systémy (LMS). Jejich propojení na klasifikaci, resp. vzdělávací programy škol jsou také ještě v plenkách.

Postupem času se jednotlivé systémy propojují, vychází z jedné databáze uživatelů.

Jen někteří dodavatelé nabízí komplexní řešení, které vychází z analýzy potřeb žáků a pedagogů školy. Aby byla podpora ICT služeb ve škole co nejefektivnější, je k tomu je třeba

- velmi dobře popsat aktuální činnosti ve škole,
- stav využívání služeb ICT,
- formulovat „SMART“ cíle rozvoje ICT
- hledat s dodavateli vhodná (i alternativní) řešení
- vybrat optimální cestu (řešení)
- realizovat vybrané řešení
- neustále vyhodnocovat dopad tohoto řešení na výsledky vzdělávání.

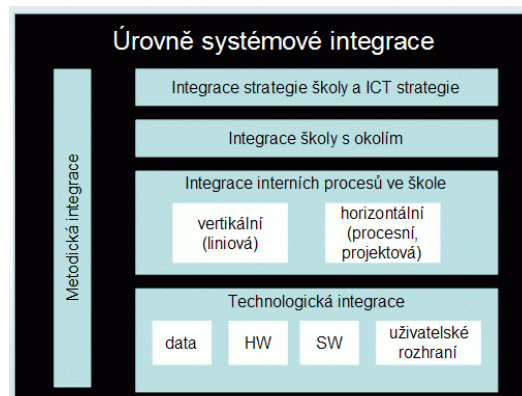
Můžeme se poučit u komerčních subjektů (nebo i vysokých škol či jednotlivých fakult), možná několik z nich sídlí i ve vašem okolí. Tyto firmy začaly jednotlivá dílčí řešení integrovat do informačního systému. Celému tomuto procesu se říká systémová integrace.

Systémová integrace důsledně vychází z cílů organizace (školy). Cílem systémové integrace je vytvoření a údržba informačního systému, který optimálně využívá HW, SW vybavení a znalostního potenciálu lidí k maximální podpoře vzdělávacích cílů školy. Informační systém podporuje všechny významné procesy ve škole, resp. všechna pracoviště školy.

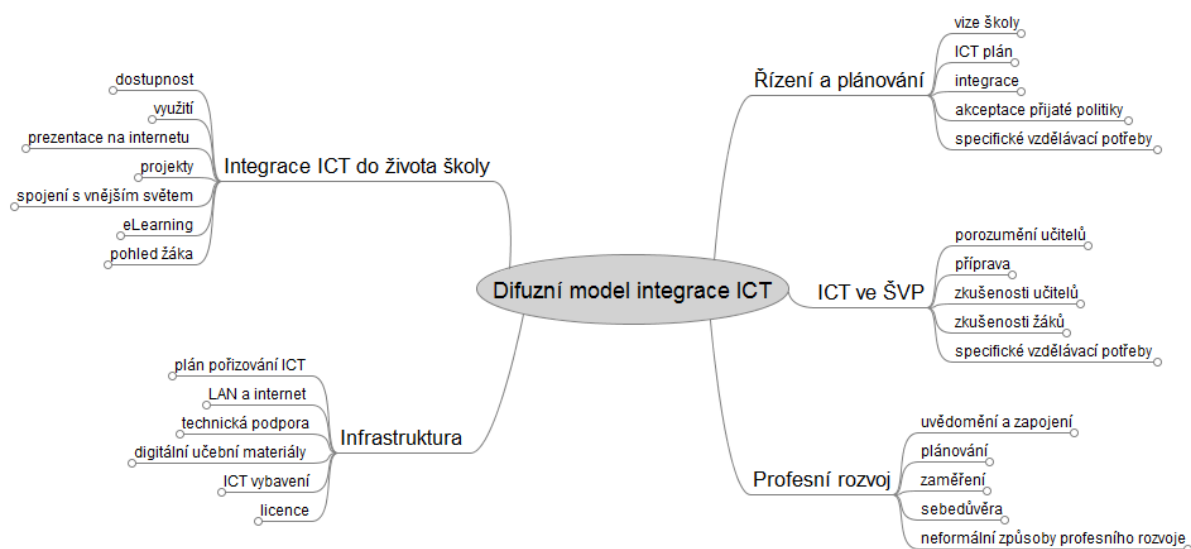
Systémovou integraci nelze provést ze dne na den, realizuje se v několika časových etapách a věcných úrovních.

Z obrázku je jasné vidět, že se nejedná o pouhé technologické řešení, ale že jde o komplexní řešení vycházející z cílů školy, postavení školy v regionu, mapující konkrétní situaci ve škole (procesy, znalosti, schopnosti a dovednosti zaměstnanců).

Jedním z příkladů možného systematického přístupu k řešení systémové integrace ve škole je tzv.

difuzní model integrace ICT do života školy:

O tomto modelu je samostatná přednáška, více můžete najít např. na webových stránkách <http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/10631/DIFUZE-TECHNOLOGII-VE-SKOLE-21-STOLETI.html/>, <http://www.skola21.cz/>, ...

Důsledek:

Role jednotlivých služeb ICT se musí navzájem doplňovat a v souhrnu musí podporovat realizaci hlavní pokud možno i doplňkové činnosti školy. Proto je třeba velmi důkladně plánovat nasazení ICT.

Role ICT ve škole závisí na strategii školy. Hlavní tíže zodpovědnosti tedy leží na řediteli školy. Ten podle aktuální situace rozšiřuje nebo omezuje realizaci strategie v oblasti služeb ICT. Ředitel školy se neobejde bez odborných metodických informací z oblasti ICT, k tomu jmenuje koordinátora metodika v oblasti ICT. Komplexní řešení strategie v oblasti ICT je systémová integrace. Cílem systémové integrace by měl být školní vzdělávací a informační systém... Každý informační systém se musí aktualizovat, vyvíjet, přizpůsobovat novým požadavkům tak, aby poskytoval relevantní informace pro všechny subjekty účastníci se vzdělávání ať již ve škole, tak i mimo ni. Jeho uživatelé ho musí dobře znát, aby mohli využívat jeho funkcionality, aby mohli svými náměty a připomínkami participovat na jeho vývoji. Noví zaměstnanci s ním musí být důkladně seznámeni, musí být pravidelně seznamováni, potřebují metodické vedení.

Role lidí v oblasti rozvoje služeb ICT

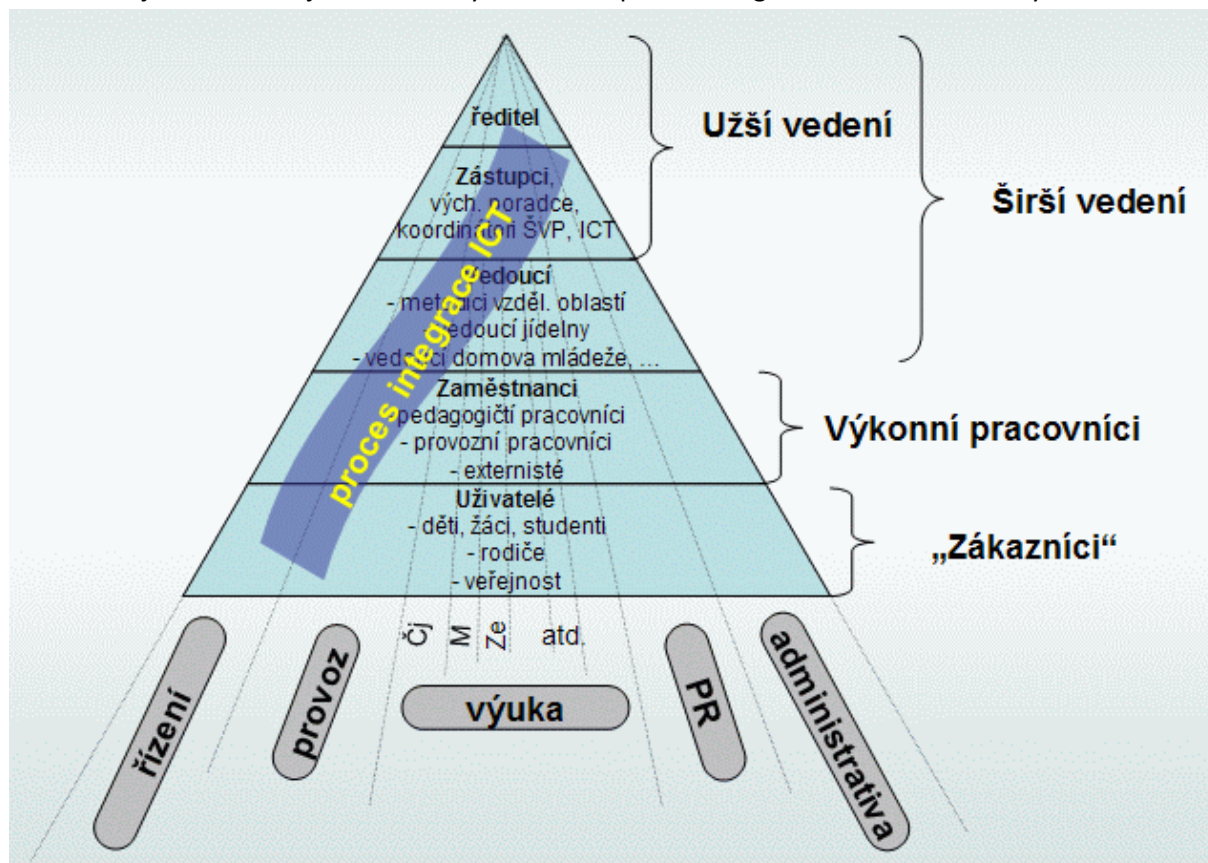
Proces integrace služeb ICT

Škola funguje jako celek, všichni její zaměstnanci se podílí na výsledcích vzdělávacího procesu. Ředitel zpravidla řídí školu po liniích předmětových komisí, resp. provozů. Každá linie má své věčné úkoly, přesný harmonogram činností. Jednotlivé linie mají své specifické cíle, náplň činnosti a jsou řízeny svým "vedoucím". Ti se zúčastňují porad vedení a taktické plány rozpracovávají do operačních úkolů a kontrolují jejich plnění.

Škola však není manufaktura, v níž jsou strojově vykonávány přesně popsané a neměnné činnosti. Řada akcí vyžaduje zapojení nebo alespoň účast několika linií. Příkladem může být např. realizace soutěže (školního turnaje, ...), školní akademie (besídky pro rodiče, ...), vzdělávacích projektů (projektové výuky, ...), ale také integrace ICT do života školy.

Každá takováto akce vyžaduje jednak koordinaci dílčích aktivit (pevné cílené řízení) a hlavně spolupráci osob z různých linií nad rámec jejich základních povinností. Potom hovoříme o procesním nebo projektovém řízení.

Na následujícím obrázku je schematicky znázorněn proces integrace ICT do života školy:

Z obrázku vyplývá, že se tohoto procesu v různých rolích účastní prakticky všechny skupiny zaměstnanců i koncoví uživatelé. Vlastně pro ně je celý proces realizován, neboť právě oni by z něj měli těžit nejvíce. Procesní řízení vyžaduje velkou dávku zodpovědnosti, trpělivosti a vyjednávání, protože proces jde napříč liniemi. Pokud nejsou zaměstnanci dostatečně zainteresováni na výsledcích své práce jak standardní, tak u procesu či projektu, rádi hrají "na schovku" - před procesem se schovávají za standardní práci a naopak. Proto je třeba, aby procesy byly řízeny za plného vědomí vedení s cílem naplnění společných cílů školy. Proces musí mít jasné ověřitelné konkrétní cíle, musí být realizován týmem lidí s přesně stanovenými kompetencemi, časovými a finančními mantinely.

Důsledek:

Základem úspěchu procesu systémové integrace je výběr vhodných lidí do realizačního týmu. Je třeba si stále připomínat, že služby ICT slouží k dosažení vyšších, vzdělávacích cílů školy, pedagogů - přesněji žáků.

Personální zajištění služeb ICT

Procesu integrace ICT by se tedy měli účastnit všichni pracovníci školy. Někteří budou v tomto procesu vystupovat aktivně, jiní budou tzv. spotřebiteli. Než začneme popisovat role nejdůležitějších osob tohoto procesu, popíšme náznakem plánování ve škole.

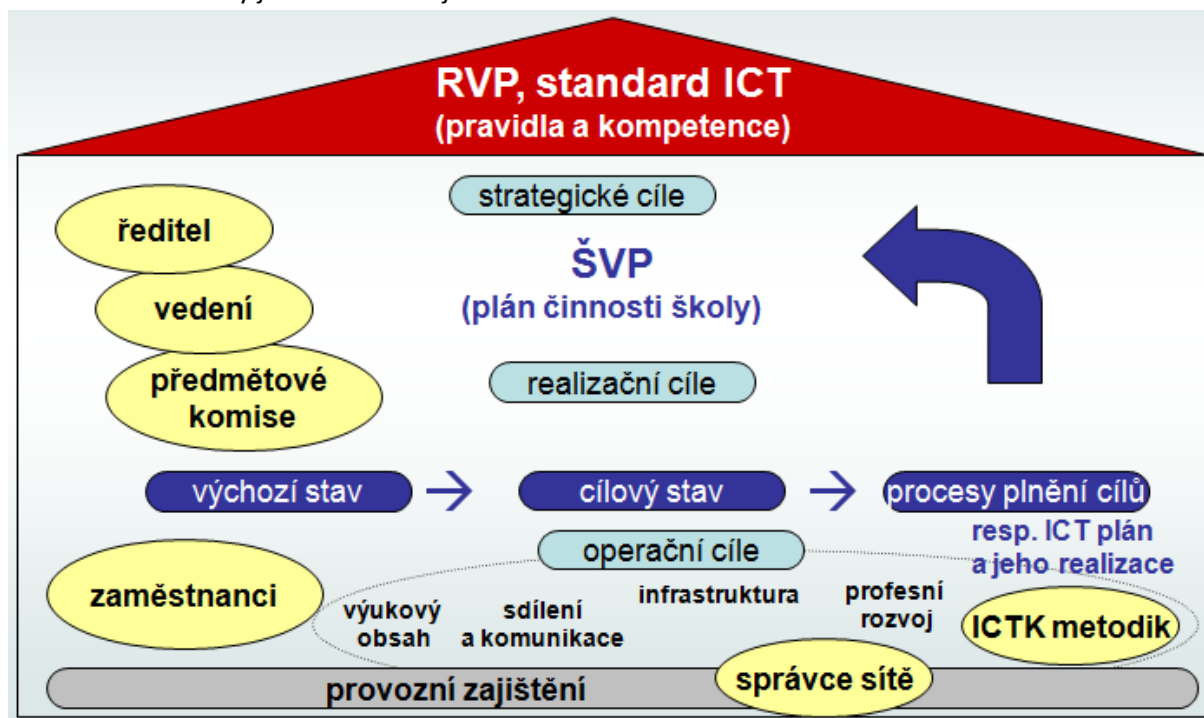
Škola má stanoveny své strategické cíle, které směřují k naplnění rámcového vzdělávacího programu (RVP). Ředitel školy se snaží přetavit své představy o "chodu" školy do školního vzdělávacího programu. Společně se svými nejbližšími spolupracovníky nejčastěji z vedení školy zpracovávají realizační taktický plán.

Tyto plány vychází ze znalosti aktuálního stavu a částečně také z představ "tažných" kolegů jednotlivých předmětových komisí. Plány vlastně popisují procesy plnění cílů. Na nejnižší úrovni plánování pak vznikají operační plány, termínované sady úkolů.

V oblasti služeb ICT je třeba plánovat nejen technologická zařízení (infrastrukturu), ale také elektronické výukové materiály (programové vybavení, data) a přístup k nim. Tento výběr by měl ovšem vycházet z obsahu výuky, což nejlépe ví pedagogové s vhodnými didaktickými a ICT kompetencemi. Odborné poradenství by měl ve škole zastávat ICT koordinátor, v některých případech učitel informatiky, zajištění provozuschopnosti technologií včetně bezproblémového přístupu k datům by měl mít na starosti správce sítě nebo externí firma.

Jednotlivé činnosti jak v oblasti ICT plánování, tak i ve fázi realizace v souvislosti s naplňováním vzdělávacích cílů školy jsou na následujícím obrázku:

Důsledek:

Hlavní role (nikoliv však veškeré) v procesu integrace služeb ICT hrají

- ředitel,
- ICT koordinátor-metodik,
- správce sítě,
- učitel informatiky a výpočetní techniky.

Role ředitele školy

Role ředitele školy je dána školským zákonem. Tyto role se přenáší pochopitelně i do oblasti ICT. Můžeme je shrnout do následujících bodů:

1. Role koncepční

- ředitel tvoří strategii rozvoje školy v oblasti vzdělávání,
- ředitel se spolupodílí na tvorbě strategie školy v oblasti ICT
- ředitel různými nástroji koordinuje realizaci strategií.

2. Role organizační

- ředitel zajišťuje materiální, finanční a personální podmínky pro provoz služeb ICT ve škole,
- ředitel zajišťuje realizaci koncepce výuky žáků i pedagogů v oblasti ICT,
- ředitel školy zajišťuje administrativní agendu školy s využitím ICT.

3. Role reprezentační a propagační

- ředitel reprezentuje školu na oficiálních (i neoficiálních) jednáních s partnery (dodavateli služeb ICT),
- ředitel prezentuje na různých veřejných vystoupeních roli ICT ve "vlastní" škole.

4. Role řídicí a kontrolní

- ředitel vybírá vhodné spolupracovníky pro oblast ICT
- ředitel deleguje pravomoci a kontroluje realizaci ICT strategie v souladu se vzdělávacími cíli školy
- ředitel ovlivňuje míru využívání služeb ICT.

5. Role "vůdcovská"

- ředitel jde ostatním příkladem.

Pochopitelně nečiní všechny úkoly sám, ale měl jejich plnění vyhodnocovat nebo si nechat vyhodnocovat. **Čím více budou do procesu integrace zapojeni kolegové, tím snadnější bude mít práci ředitel.**

Důsledek:

Nezastupitelná role ředitele je role řídicí - ředitel školy je hlavně manažer. Minimálně by měl delegovat (rozdělit) činnosti v oblasti ICT mezi spolupracovníky. Pokud však nebude integrace ICT svázána se vzdělávací strategií školy, budou výsledky práce neadekvátní množství vynaložených finančních prostředků a ICT zpravidla nadělají více škody než užítku.

Role správce sítě

Ve škole se dříve či později nahromadí nemalé množství techniky a programového vybavení. S tímto nárůstem techniky, ale také se zvyšujícími se znalostmi pedagogů, se zvyšuje také četnost využívání techniky a hlavně dat. O tato data je třeba se také starat. Tato péče, resp. správa hardware a software náleží stejně jako na úřadech, komerčních firmách a jiných organizacích správci sítě. Co všechno by mělo spadat do jeho práce?

1. Správa infrastruktury:

- oprava techniky,
- zajištění a koordinace nákupu techniky,
- plánování rozvoje infrastruktury ve škole,
- zajišťování konektivity do internetu.

2. Správa software:

- zajišťování instalací SW,
- zajišťování skladu (úložiště) dat,
- koordinace nákupu sw a dat.

3. Zajišťování plnění informační a bezpečnostní politiky školy:

- správa provozuschopnosti sítě,
- správa uživatelských kont uživatelů sítě,
- zajišťování správy a přístupu k datům.

Důsledek:

Na správu sítě není třeba vysokoškolské vzdělání, zařazením ve škole to může být provozní pracovník. Případně může správu sítě zajistit externí subjekt.

Role učitele informatiky a výpočetní techniky

Nežádá se stává, že ředitel školy naloží na učitele informatiky "v rámci jeho aprobace" všechny starosti o výpočetní techniku a její rozvoj ve škole. Tento postup není správný, stačí si uvědomit, že učitel informatiky má stejné povinnosti jako každý jiný učitel:

1. Plní úkoly vyplývající ze zákona (a vyhlášek)

- připravuje se na výuku
- učí
- vzdělává se
- vede běžnou agendu učitele

2. Plní úkoly ředitele školy

- pomáhá žákům v soutěžích
- podílí se na doplňkové činnosti školy
- řídí se informační a bezpečnostní politikou školy

Samozřejmě, že díky svým znalostem v oboru (aprobaci) je vhodné, když učitel informatiky poskytuje odborné informace v oblastech, které učí:

- HW, SW,
- systém práce s dokumenty,
- tvorba WWW stránek (školy), ...

Rovněž je z pohledu didaktického vhodné, když se podílí na realizaci informačního systému školy. Nejen, že pak má přímo ve škole po ruce na ukázkou výsledek "své" práce a může žákům popisovat systém, na jehož vývoji se podílel (třeba jen připomínkami), ale také získá řadu informací od (sub)dodavatelů z komerční sféry.

Pokud by se učitel informatiky přesto chtěl či měl zabývat např. správou sítě či koordinací v oblasti ICT, je třeba ho za tyto práce nad rámec jeho pedagogických povinností zaplatit nad rámec běžného pedagogického platu..

Důsledek:

Učitel informatiky je běžný učitel jako kterýkoliv jiný. Tak jako učitel tělocviku běžně neopravuje nářadí, tak ani učitel informatiky běžně neopravuje školní síť. Jeho povinností je především učit žáky.

Role ICT koordinátora - metodika

V souvislosti s novým školským zákonem a vyhláškou o DVPP byl konečně stanoven post koordinátora v oblasti ICT a současně mu byly stanoveny kvalifikační předpoklady k výkonu této funkce. Dle standardů MŠMT pro DVPP v oblasti koordinace ICT je můžeme shrnout do těchto oblastí:

1. Koordinace integrace a dalšího rozvoje služeb ICT ve škole

- v souladu se školním vzdělávacím programem garantovat a koordinovat tvorbu a realizaci (taktického) ICT plánu školy,
- koordinovat integraci ICT do jednotlivých činností ve škole (systémovou integraci)
- koordinovat nákupy a aktualizace software, hardware
- koordinovat provoz a vývoj informačního a vzdělávacího systému školy

2. Metodické vedení při integraci služeb ICT do života školy (procesně)

- metodicky pomáhat kolegům v integraci ICT do výuky většiny předmětů,
- koordinovat užití ICT ve vzdělávání,
- doporučovat a koordinovat profesní rozvoj pedagogických pracovníků v oblasti ICT.

ICT koordinátor by měl hrát roji "školního" manažera systémové integrace, nikoliv jejího realizátora.

Důsledek:

ICT koordinátor by měl být pedagogický pracovník, dobrý metodik výuky, absolvent školení pro ICT koordinátory. Role správce sítě nepatří do jeho náplně práce.

Odměna a snížená míra vyučovací povinnosti

Pokud je pedagogický pracovník pověřen činností metodika a má ukončené studium dle § 9 (akreditované MŠMT), má nárok na příplatek ve výši 1 000 – 2 000 Kč, a to podle § 133 Zákoníku práce (dříve § 9a zákona číslo 143/1992 Sb.) v platném znění. O výši rozhoduje ředitel školy.

Pokud je pedagogický pracovník pověřen činností metodika, má sníženou míru přímé vyučovací povinnosti na základě ustanovení § 3 odst. 4 nařízení vlády č. 75/2005 Sb., o stanovení rozsahu přímé vyučovací činnosti: „Učiteli – metodikovi informačních a komunikačních technologií se snižuje týdenní rozsah přímé pedagogické činnosti s počtem žáků ve škole:

do 50 žáků o 1 hodinu týdně

do 150 žáků o 2 hodiny týdně

do 300 žáků o 3 hodiny týdně

do 500 žáků o 4 hodiny týdně

nad 500 žáků o 5 hodin týdně

Práci ICT koordinátora lze pověřit i více učitelů. Snížení pak závisí na rozdělení práce mezi více učitelů (podobně jako u zástupců ředitele). Toto dělení se nejčastěji uplatňuje u větších škol nebo u škol s více pracovišti, typicky u integrovaných škol s více druhy činností. Například škola s 720 žáky:

Metodik ICT 1: přiděleno 510 žáků, úvazek 21 – 5 = 16 hodin úvazek

Metodik ICT 2: přiděleno 210 žáků, úvazek 21 – 3 = 18 hodin úvazek

Závěr

Systémová integrace vyžaduje týmovou práci. **Řídící a kontrolní práci**, strategické plánování, koncepci nasazení ICT do života školy má na starosti **ředitel**.

Metodickou pomoc poskytuje ve škole (nejen řediteli) **koordinátor v oblasti ICT**.

Odbornou pomoc a případné služby by měl ve škole zajišťovat **správce sítě**.

Konzultační a poradenskou činnost může ve škole zajišťovat **učitel informatiky**.